

SLAVBA SFÂNTULUI CVIOS
NICHIFOR CEL LEPROS

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREȘTI - 2021

**SLUJBA
SFÂNTULUI CUVIOS
NICHIFOR CEL LEPROS**

SLUJBA SFÂNTULUI CUVIOS NICHIFOR CEL LEPROS

PUBLICATĂ CU BINECUVÂNTAREA
PREAFERICITULUI PĂRINTE
DANIEL
PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREȘTI – 2021

Slujba, tradusă din limba greacă de Arhim. Chiril Lovin, a fost aprobată de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române prin Hotărârea nr. 5486 din 21 iulie 2021.

Redactor coordonator: Arhim. Chiril Lovin

Tehnoredactare: Aurelia Droană

Coperta: Laura-Raluca Cristea

Corectură: Justinian Constantinescu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Slujba Sfântului Cuvios Nichifor cel Lepros / publicată cu binecuvântarea
Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române. -
București: Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, 2021
ISBN 978-973-616-646-4

2

SLUJBA SFÂNTULUI CUVIOS NICHIFOR CEL LEPROS (4 ianuarie)

LA VECERNIA MICĂ

Se pun 4 Stihiri ale Sfântului, glasul al 4-lea, podobie: *Ca pe un viteaz...*

Ai ascultat cuvintele Cuviosului Antim din Hios, preacinstite Nichifor, și ai mers pe urmele sfinților monahi, iubind postirea, privegherea, tăcerea și neîncetata rugăciune, necruțându-ți trupul cel lepros, ci făcându-l, prin nevoiță, mai alb decât zăpada, cel ce ești viteaz cu mintea.

Dureri ai răbdător în trup din pricina leprei, ca Iov bucurându-te, Nichifor cel ce ești

cu suflet răbdător, apoi ai suferit lipsirea de vedere și slăbănogirea mădularelor, dar fiind înălțat de la pământ, precum te-a văzut cinstitul tău ucenic Evmenie, precum Pavel ai privit dumnezeieștile frumuseți, de care acum te bucuri.

Vas al darurilor duhovnicești te cunoaștem, Sfinte Nichifor, comoară de mult preț, mărgăritar și întărire a Bisericii, dascăl iscusit al rugăciunii neconținute, mângâietor al celor necăjiți, pildă a smereniei și neagonisirii,

vistierie a miresmei de miruri și izvor preadulce al minunilor.

Mulțimile creștinilor, săvârșind acum sărbătoare de bucurie întru cântări, veniți să încununăm pe fericitul Nichifor, cel ce de curând a săvârșit calea cea strâmtă a bolilor, iar însemnătatea numelui a îndreptățit-o prin fapte, biruind stăpânirea înșelătorului prin răbdarea neclintită a durerilor și a necazurilor.

Slavă..., **glasul 1:**

Pe bunul biruitor purtător de cunună al oștirii cerești, veniți toți să-l încununăm pentru biruință, pe Nichifor cel lepros, care și-a purtat fără cârtire crucea bolii celei preadureroase. Fiind încercat, prin răbdare, a strălucit mai mult ca aurul și a primit din mâna Domnului cununa frumuseții. Să laudăm izbânzile lui, ca să mijlocească la Dumnezeu să ne dăruiască tuturor curățire de păcate și mare milă.

Și acum..., **a Înainte-prăznuirii, glas 1:**

Bucură-te acum luminat, toată firea apelor, și tresaltă, iar tu, râule Iordan, pregătește-ți apele cu măreție, că, iată, vine la tine, să Se boteze de bunăvoie, marele Împărat și Dumnezeu, Sfântul sfinților, ca să

mântuiască și să sfințească pe cei ce se închină Lui și strigă cu credință: Dumnezeuule al minunilor, slavă Ție!

La Stihoavnă

**Stihiri, glasul al 2-lea,
podobie: Casa Efratului...**

Ca o minunată primăvară în iarna patimilor a răsărit dumnezeiescul Nichifor și vestește încălzirea care se pogoară din cer.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Său.

Suferind lepra trupului tău, Sfinte Nichifor, cu vitejie, asemenea lui Iov, cu acesta și sufletul tău stă înaintea tronului lui Dumnezeu.

Stih: Fericit este bărbatul care se teme de Domnul.

Creta saltă pentru tine, Sfinte Nichifor, și Hiosul se bucură la pomenirea ta și toate puterile cerurilor împreună dănuiesc.

Slavă...,

Părinte și Fiule și Duhule dumnezeiesc, Unime întreit-sfântă, primește acum de la credincioși cântarea întreit-sfântă.

Și acum...

Bucură-te, Botezătorule Ioane, de Dumnezeu cugetă-

torule, că iată Stăpânul vine la Iordan să fie de tine botezat.

Troparul, glasul 1,
podobie: Locuitor pustiului...

De ostenelile Cuviosului Nichifor cel Lepros și de bărbăția lui cea întru nevointă s-au minunat Îngerii, că a răbdat durerile, precum Iov, slăvind pe Dumnezeu, iar acum a fost încununat de El cu slavă, prin daruri de minuni. Acestuia să cântăm: Bucură-te, povățuitor al monahilor! Bucură-te, vas ales al luminii! Bucură-te, cel ce, prin moaștele tale, reverși bună mireasmă și tămăduiri!

Slavă..., Și acum..., **al Înainte-prăznuirii,**
glasul al 4-lea:

Pregătește-te, Zabuloane; pune-te în rânduială, Neftalime; râule Iordan, oprește-te și, săltând, primește pe Stăpânul, Cel ce vine să Se boteze. Bucură-te, Adame, împreună cu strămoașa; nu vă ascundeți ca mai înainte în rai, că S-a arătat Cel ce v-a văzut pe voi goi, ca să vă îmbrace în haina cea dintâi. Hristos S-a arătat, vrând să înnoiască toată făptura.

Ectenia întreită scurtă și Otpustul mic.

LA VECERNIA MARE

Se pun 6 Stihiri ale Sfântului, glasul 1,
podobie: Prealăudaților Mucenici...

Ca o primăvară în vreme de iarnă a răsărit astăzi pomenirea Cuviosului Nichifor Leprosul, risipind gerul patimilor și aducând sufletelor, cu adevărat, căldură și bucurie dumnezeiască, iar fața pământului împodobind-o preafrumos cu strălucirile viețuirii lui celei îmbunătățite.

Fiind încercat prin boala leprei ca prin foc, preacinstite Nichifor, ai strălucit mai mult ca aurul, arătând frumusețea lui Hristos cea de negrăit și făcându-te ca o făclie a Lui așezată pe munte, care revarsă lumina cea neapusă și, cu dumnezeiască bunăvoință, luminează pe toți credincioșii.

Bucură-te, ostrov al Cretei, văzând pe Sfântul Nichifor, fiul tău, îmbrăcat în alb veșmânt și purtând cununa slavei, că, suferind în cuptorul leprei, a rămas mai tare decât un diamant pământesc și acum împarte bogăție nestricăcioasă tuturor celor ce fericesc nevoințele lui.

Alte Stihiri, glasul al 8-lea,
podobie: O, preaslăvită minune...

O, uimitoare minune! Preacinstitul Nichifor, suferind lepra trupului, a ajuns la curăția cea nemăsurată a Îngerilor și, răbdând durerile, se bucură acum în Împărăția cerurilor. Pentru sfintele lui rugăciuni, Iubitorule de oameni, învrednicește-ne și pe noi de cereasca Ta fericire.

Bucură-te, preacinstite Nichifor, dreptar al răbdării, pildă a îndurării, pecete însemnată de Dumnezeu a desăvârșitei nevoințe, prieten iubit al înfrânării, mare învățător al neagonisirii, cel ce, încă fiind în trup, ai fost ridicat la înălțime negrăită și, ca Pavel mai înainte, ai văzut minunățiile cerului.

Vas preabun al dreptei credințe, următor de bunăvoie al mult-pătimitorului Iov, cel ce ai fost rănit asemenea lui Lazăr celui sărac, în cuptorul leprei ai stat nevătămat, ca mai înainte dumnezeieștii tineri, și bucurându-te cântai numele lui Dumnezeu, pe Care roagă-L pururea pentru prietenii tăi, Sfinte Nichifor.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Pe iubitorul dreptei credințe, pe ostașul luptei celei bune, pe căpetenia răbdării, pe alesul Nichifor, veniți să-l cinstim cu un glas, că acesta, trecând prin focul și prin apa leprei celei preadureroase, a ajuns la loc de veselie și, fiind încercat în cuptorul necazurilor, strălucește mai mult ca aurul, rugându-se ca sufletele tuturor să dobândească bucuria mântuirii.

Și acum..., a Înainte-prăznuirii,
glasul al 6-lea:

Veniți astăzi, credincioșilor, ca niște robi ai Dumnezeului și Împăratului a toate, înainte să prăznuim luminat, veselindu-ne cu duhul, iar ochii inimii să-i ridicăm cu evlavie spre râul Iordan, ca să vedem pe Ioan, care vine ca un rob ascultător să-L boteze, cu mâna, pe Cel singur fără de păcat, și să-i grăim, strigând: Botezătorule, nu înceta a te ruga pentru noi toți, ca bine să-I slujim Domnului și să primim de la El, ca răsplătire, nespusa bucurie în cămara cerească.

Vohod, Lumină lină...

Prochimenul zilei

PAREMIILE

Din Înțelepciunea lui Solomon, citire:

(3: 1-9)

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu și chinul nu se va atinge de ele. În ochii celor nepricepuți ei au părut că sunt morți și a fost socotită nenorocire ieșirea lor și nimicire plecarea lor dintre noi, dar ei sunt în pace. Și chiar dacă înaintea feței oamenilor au primit chinuri, nădejdea lor este plină de nemurire; și, puțin fiind pedepsiți, cu mari binefaceri vor fi dăruiți, că Dumnezeu i-a încercat și i-a aflat vrednici de El. Ca aurul în topitoare i-a lămurit și ca pe o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Și în vremea cercetării lor vor străluci și vor fi ca scânteile ce aleargă pe miriște. Judeca-vor neamuri și vor stăpâni popoare și Domnul va împărăți peste ei în veci. Cei ce nădăjduiesc spre El vor înțelege adevărul și credincioșii vor rămâne lângă El în iubire; că har și milă va dărui cuvioșilor Lui și va purta grijă de aleșii Săi.

Din Înțelepciunea lui Solomon, citire:

(5: 15 – 6: 3)

Dreptii în veci vor fi vii și răsplata lor este întru Domnul, iar Cel preaînalt poartă grijă de ei. Pentru aceasta, vor

primi împărăția luminii și cununa frumuseții din mâna Domnului; căci cu dreapta Sa îi va acoperi și cu brațul Său îi va ocroti. Va lua râvna Lui în loc de armă și va întrarma făptura spre izbândă asupra vrăjmașilor. Îmbrăca-Se-va ca într-o platoșă cu dreptatea și Își va pune coif judecata cea nefățarnică. Va lua cuvioșia ca pavăză nebiruită și va ascuți cumplita mânie ca o sabie; și lumea va porni război împreună cu El asupra celor fără de minte. Ca niște săgeți bine îndreptate, fulgerele vor porni din nori, ca dintr-un arc bine încordat, și vor lovi la țintă. Și din mânia Sa, ca dintr-o praștie, va fi aruncat noian de grindină. Se va întărâta asupra lor apa mării și râurile îi vor îneca deodată. Va sta împotriva lor duhul Puterii și ca o vijelie îi va risipi. Astfel, fărădelegea va pustii tot pământul și răutatea va răsturna tronurile celor puternici. Auziți, dar, împărați, și înțelegeți! Învățați-vă, judecători ai marginilor pământului! Ascultați, cei ce stăpâniți mulțimi și cei ce vă trufiți cu mulțimea popoarelor. Că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea, și puterea de la Cel preaînalt.

Din *Înțelepciunea lui Solomon*, citire:

(4: 7-15)

Dreptul, de va ajunge să se sfârșească, într-o odihnă va fi. Că bătrânețea cinstită nu este cea dată de lungimea vieții, nici nu se măsoară după numărul anilor. Ci căruntețea este, la oameni, înțelepciunea, iar vârsta bătrâneții este viața neîntinată. Ajungând plăcut lui Dumnezeu, Domnul l-a iubit și, fiindcă trăia între păcătoși, l-a mutat. Răpit a fost, ca nu cumva răutatea să-i schimbe gândul, nici înșelăciunea să nu îi amăgească sufletul. Că vraja răutății întunecă cele bune și amețeala poftelor schimbă mintea cea fără de răutate. Ajungând în scurtă vreme la desăvârșire, dreptul a dobândit o viață împlinită, cum alții n-au izbutit în ani îndelungați. Plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceasta, s-a grăbit să iasă din mijlocul răutății. Iar popoarele, văzând, n-au priceput și nici n-au pus în gând una ca aceasta: că har și milă va dăruia Domnul aleșilor Lui și va purta grijă de cuvicioșii Săi.

La Litie

Stihira, glasul 1:

Pe robul lui Hristos cel bun și credincios, pe fericitul Nichifor, veniți toți să-l lău-

dăm, că, lucrându-și talantul cu iubire de osteneală, într-o desăvârșită stăruință și minunată răbdare, l-a înmulțit înșutit; pentru aceasta, intrând în camera slavei, stăruitor se roagă cu Dreptii să se mântuiască sufletele noastre.

Glasul al 2-lea:

Pe steaua cea cu totul luminată, care a răsărit din Creta de curând, și a umplut toată zidirea de lumina ei cea nouă, veniți să o preamărim cu luminoase cântări, pe Cuviosul Nichifor cel cugetător de Dumnezeu, zicându-i: Bucură-te, luminat fiu al zilei, care ți-ai îndreptățit numele prin fapte, că ai biruit cugetul trupului și ai fost încununat cu diadema biruinței! Dă-ne și nouă să aflăm slava care rămâne în veci.

Glasul al 3-lea:

Chipul îngeresc al monahilor bine l-ai cinstit, Sfinte Nichifor, de Dumnezeu cinstitorule, cel ce ești întocmai cu Îngerii, că, prin multe privegheri, postiri și rugăciuni, ai făcut ca mort trupul cel lepros, iar ochii sufletului ți i-ai ridicat cu încredere către ceruri. Pentru aceasta și cu trupul erai înălțat în vremea rugăciunii și priveai ca în

oglindă pe Dumnezeu și ne-maivăzutele frumuseți cele de acolo. Deci, roagă-te stăruitor împreună cu Îngerii, ca să fim feriți de patimile cele josnice și să ne învrednicim a plăcea lui Dumnezeu, Cel ce dăruiește prietenilor Săi pace și mare milă.

Glasul al 4-lea:

Comoara bunătăților nestricăcioase ai aflat-o în ceruri, întru tot fericite Nichifor, că ai iubit sărăcia mai mult decât aurul și argintul, și ai ales neagonisirea și ascultarea mai mult decât toate cele de preț ale lumii. Chip te-ai făcut blândeții, iubitor de pace, prieten și dascăl al nemânierii și lucrător iscusit a toată smerenia. Deci și pe noi învrednicește-ne să lucrăm aceste virtuți, cu neprihănit cuget, ca să primim de la Dumnezeu bogatele daruri ale harului.

Slavă..., glasul al 5-lea:

Ostrovul cel mare al Cretei, ca o mamă sfințită, se laudă la a ta cinstită prăznuire, Sfinte Nichifor, cel cu nume mare, iar Hiosul se bucură că, întru el stăruind, ai săvârșit mari nevoințe ale răbdării. Pe Dumnezeu, Cel minunat întru Sfinți, L-ai slăvit, pe Cel ce te-a slăvit în schimb prin

multe minuni și te-a făcut vas al Duhului Sfânt, iar racla moaștelor tale a arătat-o credincioșilor izvor de cerească bună mireasmă; acesteia închinându-ne cu evlavie, primim har de viață și mare milă.

**Și acum..., a Înainte-prăznuirii,
glasul al 5-lea:**

Cetele Îngerilor netrupești laudă, cu sfințite doxologii, taina cea mare și înfricoșătoare a Stăpânului Hristos venit pe pământ; că Ioan, Înaintemergătorul Lui, al pustiei propovăduitor rânduit de Dumnezeu și sfeșnicul luminos al lumii, cel de o cinste cu Îngerii prin viețuire, merge să boteze în râu Focul Dumnezeirii, cu mână de țărână. Pentru aceasta, noi, credincioșii, fiind părtași apelor harului, cu preacuratele buze ale sufletului să înălțăm cântarea întreit sfântă, bucurându-ne cu Îngerii în veci.

La Stihoavnă

**Stihiri, glasul al 5-lea,
podobie: Bucură-te, cămara...**

Bucură-te, slujitor al lui Hristos, mărgăritar de mare preț al dumnezeiescului Sion, chip al înfrânării, comoară mare și învățător al rugăciunii neîncetate, cel plin de daruri, oglindă a străvederii, pildă

desăvârșită a neagonisirii, înălțarea smereniei celei adânci, cel ce aduci mângâiere prin cuvintele tale celor osteniți, cel ce mijlocești ne-grăita mireasmă a Mângâietorului, cinstite Nichifor, podoabă a leproșilor și ne-apusă stea!

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Său.

Lepra trupului tău precum Iov cu vitejesc cuget ai purtat-o, Nichifore, din inimă preacurată lui Dumnezeu mulțumind și mergând pe drumul cel mântuitor, cel ce cu chibzuință schima îngerească o ai îmbrăcat, învățaturii Cuviosului Antim urmând și făcându-te mare stâlp al nevoițelor, ostaș preaiscusit al luptei duhovnicești, nicovală a răbdării, pecete a îndurării durerilor și stea care arată celor din întuneric lumina lui Dumnezeu.

Stih: Fericit este bărbatul care se teme de Domnul.

Creta saltă acum cu bucurie, arătându-te pe tine ca pe un fiu purtător de lumină și biruitor nou-încununat, Sfinte Nichifor cel Lepros, cel mai curat decât zăpada; asemenea se laudă cetatea marelui Alexandru, iar ostrovul Hios se bucură strălucit, că l-ai binecuvântat cu cinstitele tale

sudori, iar vestita cetate a atenienilor se veselește, că în ea ți-ai sfârșit drumul credinței într-o răbdare, însă Edenul mai mult se bucură, având în sânurile sale duhul tău sălășluit pururea.

Slavă..., **glasul al 5-lea:**

Scara virtuților cea de o înălțime cu cerul ai suit-o, cugetătorule de cele cerești Nichifor, îndrumat de povățuirile marelui tău dascăl, Cuviosul Antim, cel ce s-a sfințit în Hios și a luminat întreaga Biserică; împreună cu acesta roagă-te lui Dumnezeu să ne învrednicească și pe noi de cereasca strălucire într-o Împărăția Lui, ca un Părinte nespus de milostiv.

Și acum..., **a Înainte-prăznuirii, glasul al 5-lea:**

Vino, ceată vestită a tuturor Prorocilor, cu mare cuviință, și privește săvârșirea dumnezeieștii bucurii; că preacinstita voastră pecete, plinirea Legământului, Ioan, cel mai mare dintre pământenii, vine în apele Iordanului să fie slujitor sfatului Părintelui ceresc, să-L boteze pe Fiul întrupat și să privească strea cea de față a Duhului Sfânt. Deci, roagă-te Treimii cu stăruință, să lumineze, cu harul, cele trei părți ale sufletului nostru, ca să

ajungem fii ai luminii și să-L slăvim pe Dumnezeu, Cel singur fără de moarte.

La binecuvântarea pâinilor se cântă Troparul Sfântului (de două ori) și Născătoare de Dumnezeu, Fecioară...

Dacă nu se face binecuvântarea pâinilor, se cântă Troparele astfel:

Troparul, glasul 1,
podobie: *Locuitor pustiului...*

De ostenelile Cuviosului Nichifor cel Lepros și de bărbăția lui cea întru nevoință s-au minunat Îngerii, că a răbdă durerile, precum Iov, slăvind pe Dumnezeu, iar acum a fost încununat de El cu slavă, prin daruri de minuni. Acestuia să cântăm: Bucură-te, povățuitor al monahilor! Bucură-te, vas ales al luminii! Bucură-te, cel ce, prin moaștele tale, reversești bună mireamă și tămăduiri!

Slavă..., Și acum...,
al Înainte-prăznuirii, glasul al 4-lea:

Pregătește-te, Zabuloane; pune-te în rânduială, Neftalime; râule Iordan, oprește-te și, săltând, primește pe Stăpânul, Cel ce vine să Se boteze. Bucură-te, Adame, împreună cu strămoașa; nu vă ascundeți ca mai înainte în rai, că văzându-vă pe voi goi, S-a arătat ca să vă îmbrace în haina cea din tâi. Hristos S-a arătat, vrând să înnoiască toată făptura.

LA UTRENIE

Primul rând de Sedelne, glasul 1,
podobie: *Mormântul Tău...*

Toată mulțimea dreptcredincioșilor să salte de bucurie, cu buze curate laudând întru cântări pe preacinstitul Nichifor, podoaba leproșilor, care a mers pe calea necazurilor, bucurându-se, și a arătat tuturor măsura cea uimitoare a smereniei sale.

Slavă..., asemenea:

Vino, mare și luminat ostrov al Cretei, și veselește-te, văzând pe Nichifor cel lepros împodobit cu veșmântul sufletesc luminos ca fulgerul, purtând cununa cea nestricăcioasă a slavei și locuind cu Îngerii întru lumină, în dumnezeieștile lăcașuri.

Și acum..., a Înainte-prăznuirii,
asemenea:

Bucură-te și tresaltă, râule Iordan, că, iată, Stăpânul tuturor vine acum la tine cu trupul să primească de bunăvoie botez, prin mâna pe care a zidit-o, ca să izbăvească din mâna celui viclean neamul omenesc.

Al doilea rând de Sedelne,
glasul al 5-lea, podobie: *Pe Cuvântul...*

Cu sfințitoarele tale suferințe, ai împodobit în chip cinstit ostrovul Hios, răbdând în așezământul de leproși, fericite, și iubind dumnezeiescul nume al lui Iisus din tot sufletul, iar, prin înălțătoarele cuvinte ale Cuviosului Antim fiind învățat cele duhovnicești, te-ai făcut mare făclie a lui Hristos, prin nevoință.

Slavă..., *asemenea:*

Urmă-ai tăria de suflet a lui Iov în furtunile vieții și în necazurile cele de multe feluri, Cuvioase Nichifor, că din copilărie ai suferit durerile trupului tău lepros, pierderea vederii și slăbănogirea mâinilor și a picioarelor, iar acum dănuiești cu Îngerii lângă tronul Stăpânului Hristos.

Și acum..., *a Înainte-prăznuirii, asemenea:*

Pregătiți-vă înainte, ape ale Iordanului, că Împăratul a toate vine către voi să Se spele cu trupul, ca să-i îmbrace pe oameni cu veșmântul slavei, să-i facă apropiați Tatălui ceresc, prieteni ai Săi, moștenitori ai Împărăției și părtași ai Mesei Lui.

Polieleul, apoi Mărimurile, glasul 1,
cu stihurile lor:

Stih 1: Răbdând, am așteptat pe Domnul și El a căutat spre mine și a auzit rugăciunea mea (*cf. Psalm 39: 1-2*).

Fericimu-te pe tine, Cuvioase Părinte Nichifor, și cinstim sfântă pomenirea ta, îndelung-răbdătorule și împreună-vorbitorule cu Îngerii.

Stih 2: Genunchii mei au slăbit de post și trupul meu s-a istovit din lipsa untdelemnului (*Psalm 108: 23*).

Veniți, toate cetele călugărilor, să laudăm pe Cuviosul Nichifor cel îndelung răbdător, pe slava călugărilor.

Stih 3: Pentru cuvintele buzelor Tale, eu am păzit căi aspre (*Psalm 16: 4*).

Stih 4: Schimbat-ai plângerea mea întru bucurie, rupt-ai sacul meu și m-ai încins cu veselie (*Psalm 29: 11*).

Stih 5: Să știți că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său (*Psalm 4: 3*).

Stih 6: Cântați Domnului cei cuvioși ai Lui și laudați pomenirea sfințeniei Lui (*Psalm 29: 4*).

Slavă..., *glasul 1:*

Slavă Ție, Treime Sfântă, Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, (zicând:) Slavă Ție, Dumnezeule !

Și acum..., *același glas:*

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie! Domnul este cu tine, (zicând:) și, prin tine, cu noi!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule (*de trei ori*)!

Sedealna după Polieleu, glasul al 4-lea, podobie: *Spăimântatu-s-a Iosif...*

Nevoitorule al răbdării, biruitor în lupte tari, tu, fiind încercat în flacăra leprei ca tinerii de demult, ai rămas nevătămat cu sufletul, care s-a făcut curat și purtător al luminii Dumnezeirii celei în Treime. Acesteia roagă-te, Cuvioase Nichifor, să ne curățească pe toți de întinăciunile sufletești.

Slavă..., **asemenea:**

Pe iubitorul privegherii, pe cugetătorul vederii duhovnicești, pe lucrătorul credincios al rugăciunii neîncetate, pe pilda de neșters a neagonisirii, pe împlinitorul neobosit al nevoinței, pe arătătorul cel neînșelat al smereniei, pe odorul luminat al ascultării, pe Cuviosul Nichifor să-l cinstim, pe cel încununat de Stăpânul cu bogăția slavei, după vrednicie.

Și acum..., **a Înainte-prăznuirii, asemenea:**

Cetele cerești ale slujitorilor celor fără de trupuri s-au înspăimântat văzând acum pe Dumnezeu, Împăratul tuturor, apropiindu-Se de Iordan, iar pe propovăduitorul Lui înainte-vestitor, pe dumnezeiescul Botezător, venind să săvârșească înfricoșătoarea

taină și să arate neamurilor covârșitoarea iubire de oameni a Celui ce S-a smerit în trup.

Antifonul întâi al glasului al 4-lea

Prochimen

Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Său.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?

Evangelhia (Luca 6: 17-23, de la Liturgia din 6 decembrie)

Psalmul 50

Slavă..., **glasul al 2-lea:**

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., **asemenea:**

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Stihira, glasul al 6-lea:

Pe sfeșnicul cel sfințit al Bisericii lui Hristos, cel așezat deasupra muntelui și care, cu strălucirea virtuților, luminează tuturor marginilor lumii, pe Nichifor cel Lepros să-l laudăm, că și-a umplut candela sufletului cu untdelemnul răbdării și s-a făcut gata a intra, împreună cu fecioarele cele înțelepte, întru bucuria Domnului, slăvind numele Său cel întru tot sfânt.

CANOANELE

Punem Canonul Înainte-prăznuirii, din Minei, cu Irmosul, pe 8, și al Sfântului pe 6.

Canonul Sfântului

Glasul al 6-lea,
alcătuire al monahiei Isidora

Cântarea I

Irmos: *Ca pe uscat umblând Israel...*

Stih: Sfinte Cuvioase Părinte Nichifor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Fiind încununat cu străluciri de biruință, întru tot cinstite Nichifor, luminează, prin rugăciunile tale cele curate, leprosul meu suflet, ca să laude izbânzile tale cele multe.

Har izvorător de vindecări ai dobândit îmbelșugat de la Dumnezeu, Sfinte Nichifor, ca unul ce ai purtat legăturile cele de mulți ani ale dureroasei lepre, pururea fericite.

Slavă...

Împodobit cu frumusețea virtuților și mai strălucitor ca aurul luminând celor de pe pământ, Sfinte Nichifor, veselește inima mea cu fulgerele razelor tale luminoase.

Și acum...

Sfatul cel de demult al Celui preaînalt a ajuns la împlinire întru tine cu adevărat,

Fecioară Marie, că L-ai născut pe Dumnezeu cel fără de început și ai adus iarăși pe oameni în Rai.

Catavasiile Botezului Domnului.

Cântarea a 3-a

Irmos: *Nu este sfânt precum Tu, Doamne...*

Strigai lui Dumnezeu ca Iov, Cuvioase Nichifor, binecuvântând din adâncul inimii îndurarea Lui pentru că, în focul leprei, ți-ai curățit dumnezeiește sufletul.

Cale întinsă ai străbătut plecând din ostrovul Cretei, și, ajungând cu sânguință până în cetatea lui Alexandru, fericite Nichifor, ai lucrat meșteșugul tău pentru a-ți câștiga cele necesare vieții.

Slavă...

Având ca toiag mlădița iubirii de Dumnezeu, ai străbătut cărarea cea îngustă a stării de orfan, punându-ți nădejdea în Tatăl ceresc, Sfinte Nichifor.

Și acum...

Nicidecum nu s-a stricat pântecele tău, Fecioară, când ai sălășluit în el pe Dumnezeu, Care S-a întrupat în chip negrăit ca să izbăvească neamul omenesc din moarte și din stricăciune.

Sedeală

Glasul al 8-lea,

podobie: *Pe Înțelepciunea...*

Câștigând înlăuntrul tău bogăția sărăciei, lesne ai mers pe calea cea strâmtă a dumnezeieștii desăvârșiri, fericite Nichifor, că bine ai strălucit prin purtări cuvioase și ai împodobit sfintele cete ale monahilor; ai purtat suferințele leprei în trupul tău, boala cea pricinuitoare de dureri, și pierderea vederii și slăbănogirea mădurelor tale, iar acum slăvești pururea pe Domnul, Cel ce te-a îmbogățit cu daruri dumnezeiești și te-a arătat vas al miresmei Duhului.

Slavă..., asemenea:

Supunându-te învățăturilor Sfântului Antim din Hios, ai strălucit cu bunăcuviință prin postiri, prin rugăciuni și prin privegheri, și te-ai arătat lumii stâlp călăuzitor prealuminos, ca Moise mai înainte, arătând tuturor calea către Cetatea cea sfântă, învățând despre necentenita rugăciune prin cuvintele și faptele tale, Sfinte Nichifor, culmea bunătăților, și încă în trup fiind, ai fost răpit la dumnezeieștile înălțimi, ca cerescul Pavel, cu care roagă-te, Părinte, să se mântuiască robii tăi.

Și acum..., a Înainte-prăznuirii, asemenea:

Toate repejunile Iordanului, săltați acum cu bucurie și veselie, că, iată, vine către voi Dumnezeu-Omul, vrând să Se boteze de mâinile pe care le-a zidit și să umple toate de bunătatea Sa. Asemenea și tu, întreaga fire a apelor, bucură-te și dănuiește, fiind părtașă curăției Lui. Înaltă glas lui Hristos și preamărește nemăsuratul har al Celui ce a făcut totul ca să-l mântuiască pe om.

Cântarea a 4-a

Irmos: *Hristos este puterea mea...*

Vremea vieții ai săvârșit-o în postiri, în privegheri și în rugăciuni de toată noaptea, purtându-te ca un înger cu trup pe pământ, vrednicule nevoitor Nichifor.

Închinare în duh de smernie și de umilință I-ai adus lui Dumnezeu, fericite Nichifor, bucurându-te, pentru care ai primit de la El fericirea cea netrecătoare.

Slavă...

În Hios ai trăit în așezământul pentru leproși și ai îmbrăcat cinstita schimă monahală, pe care bine ai cinstit-o prin nevoința ta, prealăudate Nichifor.

Și acum...

Cu voia Tatălui, pe Fiul L-ai născut din pântecul tău fără de sămânță, Preasfântă Fecioară, că, Duhul Sfânt venind asupra ta, te-a arătat Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta...

Ascultat-ai cuvintele înțeleptului Antim din Hios, povățuitorul în tainele vieții duhovnicești, prin care te învăța să urmezi calea cea dreaptă spre a plăcea lui Dumnezeu prin bune obiceiuri și îl măreai pe el cu dragoste.

Ai suferit pierderea vederii ochilor trupești, slăvind pe Dumnezeu, fericite Nichifor, dar ai dobândit vederea luminii taborice, ca o făclie a lui Hristos care arăți pe pământ lumina Evangheliei cea aducătoare de bucurie.

Slavă...

Arând brazda sufletului tău cu sfințitul plug al credinței, ai adus spic bogat, care întărește acum inimile tuturor credincioșilor celor ce te laudă cu dragoste, Cuvioase Nichifor.

Și acum...

Născând pe Cel ce este Izvorul păcii, Stăpână Fecioară Marie, toate neamurile le-ai

împăcat cu Dumnezeu, Stăpânul tuturor, și, cu voia Acestuia, ai adunat într-una cele mai înainte dezbinat.

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea vieții văzând-o...

L-ai cunoscut pe Hristos, Cel ce este Izvorul liniștirii și, ca un cerb însetat, fără șovăire ai alergat la El să bei din apa care potolea cu adevărat setea sufletului tău, Cuvioase Nichifor.

Împodobind, prin obiceiurile tale, ceata leproșilor, ai strălucit prin virtuți până departe, la marginile lumii, și ai înfrumusețat, prin sfințenia ta, fața pământului.

Slavă...

În vremea rugăciunii ai fost văzut înălțat de la pământ de către ucenicul tău, Evmenie, care a venit la tine în ceas de noapte și a privit minuni cerești, de Dumnezeu luminate Nichifor.

Și acum...

Marie, Mireasă dumnezeiască, palat curat și luminat al fecioriei, prin rugăciunile tale către Dumnezeu, pe Care L-ai întrupat, trezește sufletul meu cel adormit în întunericul patimilor.

Condacul, glasul al 8-lea,
podobie: *Apărătoare Doamnă...*

Pe nevoitorul cel preaviteaz
al stăruinței, pe diamantul cel
de nesfărâmat al răbdării, pe
cel ce era încercat cu necazul
bolii și care totodată slăvea
pe Dumnezeu, pe Cuviosul
Nichifor cel Lepros să-l lău-
dăm, zicându-i: Bucură-te, cel
ce porți nume de biruință!

ICOS

Neobosit întru nevointă
te-ai arătat, purtătorule de
Dumnezeu, Nichifor, răb-
dând durerile leprei și tot-
odată întreg dăruindu-te lui
Dumnezeu, Îi aduceai laudă
de mulțumire din inima ta cea
curată; pentru aceasta, și noi
acum, plini de dor și de evla-
vie strigăm ție acestea:

Bucură-te, putere a înfrâ-
nării;

Bucură-te, munte de răb-
dare;

Bucură-te, cel ce ai suferit
cu bărbăție durerile trupului;

Bucură-te, cel ce cu înțelep-
ciune ai cunoscut frumusețile
duhului;

Bucură-te, chip al Cuvio-
șilor și întărire a monahilor;

Bucură-te, povățuitor al cre-
dincioșilor spre dumnezeieș-
tile virtuți;

Bucură-te, stâlp de lumină
care luminezi lumea;

Bucură-te, sfeșnic al Bise-
ricii care înseninezi sufletele;

Bucură-te, laudă a Cretei și
fiu al ei vestit;

Bucură-te, slavă a ostro-
vului Hios și ucenic al Cuvio-
sului Antim;

Bucură-te, cel ce, prin lepră,
te-ai curățit mai mult decât
aurul;

Bucură-te, cel ce ai păzit cre-
dința către Hristos, Mirele tău;

Bucură-te, cel ce porți nume
de biruință!

SINAXAR

În ziua a patra a lunii ianuarie,
săvârșim pomenirea Sfântului Cuvios
Nichifor cel Lepros.

Sfântul Nichifor cel Lepros s-a
născut în anul 1890, din părinți
țărani evlavioși, Ioan și Glicheria
Tzanakakis, în satul Sirikari, în re-
giunea Hania din insula Creta, pri-
mind la botez numele de Nicolae.
Părinții lui au murit pe când încă
era copil, lăsându-l orfan, în grija
bunicului său după tată. La vârsta
de 13 ani s-a mutat în Hania și a
început să lucreze ca ucenic la un
bărbier, însă, la scurtă vreme după
aceea, a început să aibă primele
simptome de lepră, numită și
boala lui Hansen, incurabilă pe
atunci. Bolnavii de lepră erau în-
chiși într-o colonie de leproși din
insula Spinaloga. Speriat, tânărul
Nicolae a plecat în Egipt, unde a
lucrat o vreme la un bărbier din

Alexandria, dar, întrucât boala a înaintat în trupul său, a cerut sfatul unui arhiereu ortodox, care l-a îndrumat spre Cuviosul Antim Vaianos (†1960, canonizat în anul 1992 și prăznuit în 15 februarie), care slujea la leprozeria din Hios. La vârsta de 24 de ani, în anul 1914, Nicolae a ajuns la azilul-spital pentru leproși administrat de ieromonahul Antim. În paraclisul Sfântul Lazăr al azilului se găsea o icoană făcătoare de minuni a Maicii Domnului numită Ascultătoare. Nicolae a aflat acolo mângâiere duhovnicească, și-a deschis inima spre credință și a început să-și dorească o viață de rugăciune. După doi ani, Cuviosul Antim l-a tuns în marea schimă monahală, dându-i numele de Nichifor (nume care, în limba greacă, înseamnă purtător de biruință). Boala lui a avansat (un tratament pentru lepră a fost descoperit abia în 1947), dar Nichifor a stăruit în ascultare, în post și rugăciune. Deși lucra în grădina azilului, postea fără ulei în zilele de miercuri și vineri și în alte zile rânduite de Biserică. Nichifor iubea privegherile de noapte și la chilie se ruga ceasuri în șir, făcea metanii fără număr, dar în același timp nu vorbea despre acestea și nu își deschidea inima nimănui altcuiva decât părintelui său duhovnicesc. A devenit prim-cântăreț (protopsalt) al bisericii azilului, dar mai târziu, când, din pricina bolii, și-a pierdut vederea, cele mai multe slujbe erau cântate de ceilalți cântăreți de la strană. Totuși, el rostea din

memorie psalmii lui David și multe tropare și rugăciuni, pe care le știa pe de rost. Între el și părințele său duhovnicesc, Cuviosul Antim, era o puternică legătură de ucenicie duhovnicească. Monahul Nichifor era de nedespărțit de Cuviosul Antim, astfel încât mai târziu acesta a reușit să scrie o culegere de texte despre minunile săvârșite de Sfântul Antim, minuni la care fusese martor. În anul 1957, când azilul-spital a fost închis, Nichifor și ceilalți pacienți rămași au fost mutați în centrul pentru leproși Sfânta Varvara din Egaleo, la vest de orașul Atena. În acea vreme, Nichifor avea aproape 67 de ani. Trupul și ochii îi fuseseră afectați de boală. În acel centru trăia și un preot pe nume Evmenie (Saridakis), care, vindecat de lepră cu ajutorul noilor tratamente apărute, hotărâse să rămână acolo, alături de ceilalți pacienți. În scurt timp, părintele Evmenie a devenit ucenicul duhovnicesc al monahului Nichifor, căruia Dumnezeu, pentru răbdarea lui în boală, îi dăruise multe harisme duhovnicești. Mulți credincioși au început să vină la monahul Nichifor să îi ceară binecuvântarea. Țintuit la pat, chinuit de dureri și aproape orb, monahul Nichifor avea însă darul de a aduce mângâiere celor ce veneau la el. Vizitatorilor le spunea adesea: „Copiii mei, vă rugați? Și cum vă rugați? ...să vă rugați cu rugăciunea lui Iisus, cu «Doamne Iisuse Hristoase, miluiește-mă.» Așa să vă rugați.” Într-o noapte,

părintele Evmenie l-a văzut pe Cuviosul Nichifor, când se ruga în camera sa, înconjurat de lumina necreată și înălțat de la pământ. Părintele Nichifor a trecut la Domnul în ziua de 4 ianuarie 1964, la vârsta de 74 de ani. Mai târziu, când au fost descoperite sfintele sale moaște, acestea erau binemirositoare. În 1 decembrie 2012, Sfântul Sinod al Patriarhiei Ecu-menice a Constantinopolului a săvârșit canonizarea Sfântului Nichifor. Fiind el însuși bolnav, din tinerețile lui și până la moarte, Cuviosul s-a dovedit un grabnic ajutor al celor cuprinși de suferințe fizice, mai ales de boli molip-sitoare.

Pentru rugăciunile Sfântului Cuvios Nichifor cel Lepros, Hristoase Dum-nezeule, miluiește-ne pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cuptorul cel răcorit Îngerul ...

Știm că ești învățător iscusit al trezviei și al rugăciunii neîncetate, Cuvioase Nichifor, cel ce de la Sfântul Antim din Hios ai deprins acestea, cu tot sufletul cântând: Bine-cuvântat ești, Dumnezeuul Părin-ților noștri!

Biruator strălucit fiind în luptele duhovnicești, ai pri-mit cunună luminoasă și neveștejită, Părinte Nichifor, pentru care cu bucurie strigai laudă Domnului: Binecuvân-tat ești, Dumnezeuul Părinților noștri!

Slavă...,

Râvnitor te-ai arătat dum-nezeiescului Iov, răbdând lepra trupului; și, purtând bărbătește rănilile tale, fericite Nichifor, bucuros cântai pururea: Binecuvântat ești, Dumnezeuul Părinților noștri!

Și acum...

Stăpână curată, Născătoare de Dumnezeu, tu ești sălaș al frumuseții, că L-ai purtat în pântece pe Hristos cel nease-mănat în frumusețe și i-ai făcut pe toți să strige: Bine-cuvântată ești, ceea ce L-ai născut pe Dumnezeu cu trup!

Cântarea a 8-a

Irmos: Din văpaie a izvorât rouă...

Pentru mulțimea suferin-țelor, ai primit răsplătiri de biruință, că pe Dumnezeu, Dătătorul de cununi, L-ai bu-curat cu ostenelile tale; pentru aceasta, de la El ai luat daruri strălucite și revărsări de mi-reasmă, fericite Nichifor.

Pe cel înțelept într-o răutate l-ai făcut de răs, Părinte Nichifor, și te-ai făcut oglindă a înțelepciunii celei de sus, văzând bine cele de departe, grăind cele viitoare și cunos-când tainele cele dumneze-iești.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, pe Domnul.

Te-ai făcut gură sfințită a Duhului Sfânt – Mângâietorul, împărtășind tuturor cuvânt de mângâiere cu bucurie, căci, mergând pe calea suferințelor, te-ai arătat părtaș al darurilor cerești pricinuitoare de pace sufletească, Părinte Nichifor.

Și acum...

Pe Cuvântul cel puternic întru tărie L-ai purtat în pân-tece, precum El însuși a voit, Stăpână preacurată, și tu singură ai înnoit legile firii, Curată; deci, ție îți aducem în veci cântarea: Bucură-te!

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea...

Ca pe o mare bogăție ai lăsat credincioșilor sfintele tale moaște, Cuvioase Nichifor, cele pline de bună mi-reasmă, că, sălășluindu-se în ele mult har al Sfântului Duh, împarte totdeauna sănătate și dumnezeiască binecuvântare a vieții.

Ai mers cu ușurință pe calea cea strâmtă întru lărgimea inimii, întru tot fericite Nichifor, și acum locuiești în curțile cele pline de lumină ale cetății cerești, unde aduci laudă

Domnului tău împreună cu cei aleși ai Săi din veac.

Slavă...,

Cu cetele îngerești te veselești în chip de negrăit în ceruri, pururea fericite Nichifor, că pe pământ te-ai nevoit cu trupul ca un fără de materie, suferințe răbdând, pentru care acum ești părtaș bucuriei celei veșnice.

Și acum...

În pân-tecele tău ai purtat, Fecioară, în chip uimitor, pe Cel ce este Înțelepciunea, Cuvântul și Puterea Tatălui, și l-ai ridicat pe Adam, făcându-l stătător înaintea tronului slavei lui Dumnezeu, ca să slăvească stăruitor bunătatea ta.

Luminânda

Glasul al 3-lea, podobie:

Cel ce ai împodobit cerul cu stele...

Răbdând bărbătește durerile leprei, ți-ai luminat preafrumos veșmântul sufletului, Cuvioase Nichifor, cel ce porți numele desăvârșitei biruințe.

Slavă..., Și acum...,

a Înainte-prăznuirii, asemenea:

Bucură-te acum, toată firea apelor, că Stăpânul tuturor, de bunăvoie, vine în râul Iordan să fie botezat de dumnezeiescul Înaintemergător.

La Laude

Punem 4 Stihiri, glasul 1,
podobie: *Ceea ce ești bucuria...*

Să prăznuiască acum ostrovul cel mare al Cretei și, ca o mamă, să bată din palme cu veselie, lăudând pe fiul ei cel de curând arătat, pe preacinstitul Nichifor, cel ce a răbdat durerile leprei mai tare decât diamantul.

Precum Iov ai suferit vietejește, fiind orfan din pruncie, apoi viețuind în înstrăinare și necazuri, răbdând durerile pricinuite de lepră și întunecarea vederii ochilor trupești, dar în inima ta priveai cu uimire frumusețile cerești.

Dreptar al răbdării te-ai făcut, Sfinte Nichifor, măsură a stăruinței, pildă a înfrânării, candelă purtătoare de lumină a ascultării, învățător al rugăciunii, adâncime înălțătoare a smereniei și vistierie a blândei.

Ascultând povățuirile Cuviosului Antim Hiotul, te-ai făcut piatră aurită a Sionului celui de sus, curățindu-ți sufletul mai mult decât zăpada, fericite Nichifor, și răspândești din sfintele tale moaște cerească bună mireasmă.

Slavă..., glasul al 5-lea:

Pe cel ce este preasfințita vistierie a Preasfântului Duh și oglinda virtuților cea mai curată decât zăpada, pe prietenul lui Hristos, pe Cuviosul Nichifor să-l mărim, că și el a mărit din suflet pe Domnul și, cântând pe de rost cuvintele Lui cele dulci cu stăruință, s-a făcut cuvântător plin de mângâiere tuturor, iar acum bucură pe cei ce se închină moaștelor sale izvorătoare de har.

Și acum..., a **Înainte-prăznuirii,**
asemenea:

Prăznuiește acum mai înainte începutul mării binecuvântări, cu bucurie, fire a oamenilor cea căzută, că, iată, Dumnezeu cel Preaînalt, Împăratul veacurilor, Se apropie să Se boteze în apele râului ca, prin apă, să-i înalțe pe toți la ceruri și să le dăruiască vrednicia împărătească. Împreună cu Adam să prăznuim și noi dăruirea bucuriei celei mântuitoare, așa strigând: Dumnezeu al minunilor și Doamne al Puterilor, în veci slavă Ție!

Doxologia mare, Troparele, Ecteniile
și Otpustul.

SFÂNTA LITURGHIE

Prochimen,

glasul al 7-lea (*Psalm 115: 6, 3*)

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate câte mi-a dat mie?

APOSTOLUL

Din *Epistola către Galateni*
a Sfântului Apostol Pavel citire

(5: 22-26; 6: 1-2)

Fraților, roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga-răbdare, bunătatea, facerea de bine, credința, blândețea, înfrânarea, curăția; împotriva unora ca acestea nu este lege. Iar cei ce sunt ai lui Hristos Iisus și-au răstignit trupul împreună cu patimile și cu poftetele. Dacă trăim în Duhul, în Duhul să și umblăm. Să nu fim iubitori de mărire deșartă, supărându-ne unii pe alții și pizmuindu-ne unii pe alții. Fraților, chiar de va cădea un om în vreo greșală, voi cei duhovnicești îndreptați-l pe unul ca acesta cu duhul blândeții, luând seama

la tine însuși, ca să nu cazi și tu în ispită. Purtați-vă sarcinile unii altora și așa veți plini legea lui Hristos.

Aliluia, glasul al 6-lea (*Psalm 111: 1, 3*)

Stih 1: Fericit bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte.

Stih 2: Dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

EVANGHELIA

Din *Sfânta Evanghelie de la Matei* citire
(11: 27-30)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu și nimeni nu cunoaște pe Fiul, decât numai Tatăl, nici pe Tatăl nu-L cunoaște nimeni, decât numai Fiul și cel căruia va voi Fiul să-i descopere. Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni pe voi. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați-vă de la Mine, că sunt blând și smerit cu inima și veți găsi odihnă sufletelor voastre. Căci jugul Meu e bun și povara Mea este ușoară.

CHINONICUL

Întru pomenire veșnică va fi dreptul. Aliluia (*Psalm 111: 6*).

